

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

30 grudnia

№ 116.

Rok 1922.

- Treść:** 1048. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1922 r. w przedmiocie wprowadzenia niektórych zmian i uzupełnień w ustawodawstwie o obrocie czekowym, obowiązującym na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego. 1852
1049. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1922 r. w przedmiocie zmiany kompetencji władz odnośnie do obrotu nawozami sztucznymi, amoniakalnemi i fosforowemi na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego. 1853
1050. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia kompetencji sądów przemysłowych i kupieckich w b. dzielnicy pruskiej 1854
1051. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1922 r. o utworzeniu powiatu stolińskiego oraz włączeniu gmin: dobroślańskiej i pohostskiej do powiatu pińskiego 1854
1052. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1922 r. w przedmiocie dalszego podwyższenia dodatków drożynianych do rent pobieranych na podstawie ustaw Rzeszy niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie obowiązujących na obszarze b. dzielnicy pruskiej 1855
1053. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy prawnej dekretu o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami 1854
1054. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. w sprawie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej. 1855
1055. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Ziemi Wileńskiej mocy obowiązującej ustawy i rozporządzeń normujących prawnie sprawy związane ze statystyką. 1856
1056. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. w sprawie ujednostajnienia przepisów o wyrobie, sprzedaży i używaniu sztucznych substancji słodkich 1856
1057. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1922 r. w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany na obszarze Ziemi Wileńskiej 1858
1058. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 grudnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia gmin: Święcice, Zelzin i Słowatycze, utworzenia gminy Szydłowicze oraz zmiany granic pozostałych gmin w powiecie wołkowyskim 1860
1059. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 grudnia 1922 r. w przedmiocie utworzenia i organizacji okręgowych urzędów ubezpieczeń. 1861
1060. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 grudnia 1922 r. w przedmiocie odroczenia terminu utworzenia okręgowego urzędu ubezpieczeń w Toruniu 1861
1061. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 grudnia 1922 r. w przedmiocie wprowadzenia głosowania na listy i proporcjonalności przy pierwszych wyborach do Rady Izby Lekarskiej Warszawsko-Białostockiej 1862
1062. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 14 grudnia 1922 r. w sprawie zmiany taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku 1862

1063. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 grudnia 1922 r. w przedmiocie dalszego przedłużenia okresu zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznego węglem kamiennym i brunatnym, koksem i brykietami węglowymi produkowanymi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego	1863
1064. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 20 grudnia 1922 r. o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze	1863
1065. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno—Zgierz	1864
1066. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 roku o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt	1865
1067. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno—Strzałków	1865
1068. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno—Płock	1866
1069. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1922 r. w przedmiocie przedłużenia obowiązku służby czynnej w wojsku stałym szeregowym rocznika pob. 1900 w formacjach jazdy i artylerji konnej, dyslokujących na obszarach O. K. VI Lwów i O. K. X. Przemyśl	1866

1048.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 grudnia 1922 r.

w przedmiocie wprowadzenia niektórych zmian i uzupełnień w ustawodawstwie o obrocie czekowym, obowiązującym na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego.

Na podstawie art. 6 ustawy z 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemię górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym (Dz. U. R. P. № 46, poz. 388) — zgodnie z art. 1 § 2 ustęp 1 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371) — zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 ustawy o pocztowym obrocie czekowym Rzeszy niemieckiej z dnia 26 marca 1914 r. (Dz. Praw Rzeszy niemieckiej str. 85) otrzymuje następujące brzmienie: „Celem ułatwienia obrotu pieniężnego na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego we wzajemnym obrocie z resztą Rzeczypospolitej Polskiej i dla roztaczania opieki nad oszczędnościami najszerzych warstw ludności oddaje się pocztowy obrót czekowy na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego Pocztovej Kasie Oszczędności (w skróceniu PKO), jako instytucji państwowej z gwarancją i Kontrolą Państwa, mającej siedzibę w Warszawie. PKO jest uprawniona do otwierania w miarę potrzeby oddziałów na obszarze województwa śląskiego. Do pocztowego obrotu czekowego dopuszcza się osoby fizyczne i prawne, instytucje handlowe, zrzeszenia oraz zakłady nawet nieposiadające praw osób prawnych, jak również władze, urzędy i instytucje państwowe i samorządowe”.

§ 2. § 2 pomienionej wyżej ustawy skreśla się.

§ 3. § 3 powołanej wyżej ustawy uzupełnia się następującym punktem p. „d. zakupione przez

centralę PKO na rzecz uczestników obrotu czekowego papiery wartościowe”.

§ 4. § 5 powołanej wyżej ustawy otrzymuje następujące brzmienie: „Komitet dyrekcyjny PKO, urzędujący na zasadzie statutu organizacyjnego zatwierdzonego ustawą z 19 maja 1920 r. o Pocztovej Kasie Oszczędności (Dz. U. R. P. № 48, poz. 297), na wniosek Prezesa PKO oznacza a) wysokość wkładki zawiązkowej w obrocie czekowym, b) stopę procentową od kapitałów lokowanych w PKO, c) wymiar wszelkich opłat pobieranych od uczestników PKO”.

§ 5. § 6 powołanej wyżej ustawy otrzymuje następujące brzmienie: „Wszelkie urzędy pocztowe Rzeczypospolitej Polskiej są zbiornicami Pocztovej Kasy Oszczędności. Rozporządzenia i przepisy organizacyjne w przedmiocie czynności tych urzędów, jako zbiornic PKO, wydaje Minister Poczty i Telegrafów na wniosek Prezesa PKO. Sporne w tym zakresie kwestje między Ministrem Poczty i Telegrafów a Prezesem PKO rozstrzyga Rada Ministrów.

W sprawach dotyczących działalności urzędów pocztowych, jako zbiornic PKO, o ile nie chodzi o kwestje organizacyjne PKO, koresponduje bezpośrednio z władzami i urzędami pocztowymi. Prezes oraz cały personel PKO tworzą odrębny etat urzędników państwowych wynagradzanych z funduszy PKO.

Wynagrodzenia personelu pocztowego za czynności dla PKO spełnione określa na wniosek Prezesa komitet dyrekcyjny PKO. Pokwitowania PKO z odbioru pieniędzy wystawione przez nią bezpośrednio lub przez urzędy pocztowe z jej upoważnienia, jako też dostarczone przez PKO uczestnikom jej obrotu czekowego z wypłat dokonanych na ich rachunek mają moc bezpośredniego dokumentu prawnego.

W wypadkach, w których żądane jest złożenie kaucji, „poświadczenia PKO”, iż kwota kaucyjna na cały czas kaucyjnego zobowiązania znajduje się u niej w nietykalnym depozycie, muszą być przyjmowane narówni z kaucją złożoną — w gotówce lub papierach.

Czeki i wszelkie dokumenty wystawione przez uczestników PKO w zakresie ich stosunku do niej oraz wszelkie rachunki i wykazy sporządzane przez PKO są wolne od opłat stemplowych.

Korespondencja PKO, a także korespondencja jej uczestników z nią wolna jest od opłaty pocztowej."

§ 6. § 8 powołanej wyżej ustawy otrzymuje następujące brzmienie: „Jedna osoba może posiadać, oprócz konta zwyczajnego, kilka lub więcej kont specjalnych”.

PKO ma prawo nie przyjąć zgłoszenia do obrotu czekowego lub skasować konto już istniejące bez podania motywów.

Wpłacać pieniądze na dane konta czekowe może nie tylko właściciel tegoż konta, ale każda dowolna osoba.

Fundusze złożone na poszczególnych kontach nie podlegają co do wysokości żadnemu ograniczeniu i są oprocentowywane. Komitet dyrekcyjny PKO ma jednak prawo zmienić stopę procentową lub nawet wstrzymać oprocentowanie po poprzednim ogłoszeniu tego zarządzenia na miesiąc zgóry w gazecie rządowej i w siedzibach oddziałów PKO.

Właściciel konta czekowego może każdej chwili za pomocą dowolnej liczby czeków podjąć, przekazać lub przelać na inne konto PKO całą gotówkę, jaką posiada w obrocie czekowym PKO, z wyjątkiem wkładki zawiązkowej, którą można rozporządzić dopiero po wystąpieniu z obrotu czekowego.

Za załatwienie interesów z obrotu czekowego PKO pobiera od uczestników opłatę manipulacyjną i prowizję obrotową, których wysokość ustala komitet dyrekcyjny PKO.

§ 7. § 9 powołanej wyżej ustawy otrzymuje następujące brzmienie: „Za wszystkie czynności wykonywane przez urzędy pocztowe dla PKO odpowiada Zarząd Centralny Poczty i Telegrafów”.

§ 8. § 10 powołanej wyżej ustawy otrzymuje następujące brzmienie: „Zwierzchnią Władzę nad pocztowym obrotem czekowym sprawuje prezes PKO wraz z komitetem dyrekcyjnym. Komitet dyrekcyjny wykonywa kontrolę nad całą gospodarką PKO, rozstrzyga wraz z prezesem PKO o ważniejszych sprawach i jest łącznie z nim współodpowiedzialnym za te czynności. Przepisy organizacyjne dla obrotu czekowego na Górnym Śląsku ogłosi prezes PKO — zgodnie ze statutem organizacyjnym Pocztovej Kasy Oszczędności — jako instrukcję w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego”.

§ 9. Uchyła się przepisy niemieckiej pocztowej ordynacji o obrocie czekowym z dnia 22 maja 1914 r. (Dz. Praw Rzeszy niemieckiej str. 131).

§ 10. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie dotyczą obrotu czekowego między polską częścią Górnego Śląska a Rzeszą niemiecką uregulowanego układem między Polską a Niemcami w przedmiocie pocztowego obrotu czekowego, zawartym w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 454).

§ 11. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Poczty i Telegrafów oraz Przemysłu i Handlu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:

Moszczyński

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

1049.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 grudnia 1922 r.

w przedmiocie zmiany kompetencji władz odnośnie do obrotu nawozami sztucznymi, amoniakalnymi i fosforowemi na ziemiach górnośląskich województwa śląskiego.

Na podstawie art. 6 ustawy z 16 czerwca 1922 r. o rozciągnięciu na ziemię górnośląską Województwa Śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych innych ustaw oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym (Dz. U. R. P. № 46, poz. 388) oraz zgodnie z artykułem 1 par. 1 ust. 1 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej (Dz. U. R. P. 1922 r. № 44, poz. 371) zarządza się w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1. Uprawnienia przysługujące Ministrowi Gospodarki Rzeszy odnośnie do obrotu nawozami sztucznymi, amoniakalnymi i fosforowemi na zasadzie rozporządzenia Rady związkowej z 22 maja 1916 r. o zarządzeniach wojennych dla zabezpieczenia wyżywienia ludności (Dz. Ust. Rzeszy str. 401), rozporządzeń Urzędu wyżywienia w czasie wojny z 18 maja 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 427) i 3 czerwca 1918 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 474) oraz rozporządzenia o rozgraniczeniu właściwości Ministerstwa Aprowizacji Rzeszy i Ministerstwa Gospodarki Rzeszy z 7 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 639), względnie z 5 września 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 1519) — przechodzą na Ministra Przemysłu i Handlu, który je wykonuje w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 2. Uprawnienia przysługujące urzędowi kontroli nad obrotem nawozami sztucznymi, amoniakalnymi i fosforowemi — na podstawie rozporządzeń z 18 maja 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 427) i z 3 czerwca 1918 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 474) przechodzą na wojewodę śląskiego.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński